

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoPr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716211031
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8716211031.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu N. Z., D.. XX.XX.XXXX, N. D. XXX/XX, XXX XX Z., zastúpeného JUDr. Ing. Adriánom Cupákom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Dr. Goldbergera 249/1, proti žalovanému O.P. S.É., D.. XX.XX.XXXX, N. Š. XXX/X, XXX XX G., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Ivan Savčák, advokát, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 2.258,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 11.10.2019 č.k. 11C/1/2017 - 159 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.115,72 eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zastavil konanie v časti istiny 1.142,28 eur a vyslovil, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že žalobca vo vzťahu k žalovanému žiada vyplatiť náhradu stravného podľa § 13 zákona č. 283/2002 Z. z. v sume 975,72 eur a neoprávnenú zrážku zo mzdy za mesiac marec 2015 vo výške 140,- eur, spolu 1.115,72 eur. Zistil, že strany sporu uzatvorili dohodu o pracovnej činnosti na dobu do 22.12.2015, dohodnutá odmena za prácu bola 3,- eurá/hod. a 31.03.2015 strany konania uzatvorili dohodu o skončení dohody o pracovnej činnosti. Zistil, že žalovaný po dobu trvania pracovného pomeru neposkytol žalobcovi žiadne náhrady týkajúce sa stravného a cestovných výdavkov a v tejto súvislosti poukázal na § 2 ods. 2 zákona o cestovných náhradách. Ustálil, že žalobca má za každý odpracovaný deň v ČR nárok na stravné v sume 600,- Kč. Z trestného konania vedeného vo vzťahu k žalovanému súd prvej inštancie zistil, že žalobca vykonával pre žalovaného zamestnávateľa práce minimálne v rozsahu 10 hodín denne. Nárok premlčaný nebol a z vyjadrenia žalovaného bolo zistené, že žalobca v spornom období odpracoval 39 dní, čo predstavuje sumu 975,72 eur náhrady stravného. Žalovaný tiež potvrdil, že vo vzťahu k žalobcovi vykonal zrážku zo zálohy vo výške 80,- eur, ktoré boli vrátené zamestnancovi M. Z. a v tejto súvislosti prvoinstančný súd zdôraznil, že žalovaný nemal žiaden právny titul vykonať zrážky zo mzdy alebo nemal k dispozícii listinu, ktorá by ho oprávňovala takéto zrážky zo mzdy vykonať, čo je v rozpore so znením § 131 Zákonníka práce. Zrážku zo mzdy žalobcu v rozsahu 60,- eur vykonal žalovaný vo vzťahu k žalobcovi, keďže odišiel z práce bez udania dôvodu a išlo o úhradu za ubytovanie. Aj vo vzťahu k tejto zrážke zo mzdy súd prvej inštancie zdôraznil, že táto opodstatnená nebola. Žalovaný nepreukázal dôvod a kedy mal žalobca opustiť pracovisko, či išlo o ospravedlniteľný dôvod a len sám z vlastnej iniciatívy takúto zrážku

zo mzdy vykonal, čo je neprípustné. Zrážky zo mzdy žalobcu v rozsahu 140,- tak súd prvej inštancie považoval za nezákonné a aj v tejto časti žalobe vyhovel. Príslušenstvo pohľadávky odôvodnil § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z. a o trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o zastavení časti konania, podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uvádza, že prvoinštančný súd sa vôbec nevyporiadal s jeho námietkou v zmysle tom, že zamestnanci, vrátane žalobcu, pracovali na základe uzatvorenej dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomer z dôvodu, že sami nemali záujem pracovať na trvalý pracovný pomer, a to vzhľadom na viaceré exekučné konania, ktoré voči ním boli vedené. Žalovaný ďalej nevykonal zrážku zo mzdy žalobcu, ako sa to tvrdí v rozsudku, ale samotný žalobca odovzdal inému spoluzamestnancovi finančné prostriedky vo výške 80,- eur, ktoré mu žalobca dlhoval, keďže si tieto požičal od žalovaného. Vyplyva to z čestného prehlásenia M. Z., ktoré žalovaný ako dôkaz zakladá do spisu. Pokiaľ ide o priznanú náhradu stravného za 39 dní, dáva do pozornosti, že rozsudok bol vydaný 11.10.2019, kedy bol kurz mien 1,- eur = 25,87 Kč a v dôsledku toho by mal zaplatiť žalobcovi len finančnú čiastku 906,73 z titulu náhrady stravného. Na základe vykonaných dôkazov tak súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto navrhuje podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda okrem výroku, ktorým súd sčasti zastavil konanie, v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného opodstatnené nie je.

6. Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákonník práce), pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom, ak tento zákon neustanovuje inak. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

7. Podľa § 47 ods. 1 Zákonníka práce, odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, zamestnávateľ je povinný prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou.

8. Podľa § 131 ods. 1 Zákonníka práce, zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ prednostne vykoná zrážky poisťovného na sociálne poistenie, preddavkov poisťovného na verejné zdravotné poistenie, nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na verejné zdravotné poistenie, príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnanec podľa osobitného predpisu, zrážky preddavku na daň alebo dane, nedoplatku preddavku na daň, daňového nedoplatku, nedoplatku, ktorý vznikol zavinením daňovníka na preddavku na daň a na dani, vrátane príslušenstva a nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti.

9. Podľa § 131 ods. 2 Zákonníka práce v znení platnom k 31.03.2015, po vykonaní zrážok podľa ods. 1 môže zamestnávateľ zraziť zo mzdy len

- a) preddavok na mzdu, ktorý je zamestnanec povinný vrátiť preto, že neboli splnené podmienky na priznanie tejto mzdy,
- b) sumy postihnuté výkonom rozhodnutia nariadeným súdom alebo správnym orgánom,
- c) peňažné tresty a pokuty, ako aj náhrady uložené zamestnancovi vykonateľným rozhodnutím príslušných orgánov,
- d) neprávom prijaté sumy dávok sociálneho poistenia a dôchodkov starobného dôchodkového sporenia alebo ich preddavky, štátnych sociálnych dávok, dávok v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, ak je zamestnanec povinný ich vrátiť na základe vykonateľného rozhodnutia podľa osobitného predpisu,
- e) nevyúčtované preddavky cestovných náhrad,

- f) náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo jej časť, na ktorú zamestnanec stratil nárok alebo mu nárok nevznikol,
- g) náhradu mzdy za dovolenku, na ktorú zamestnanec stratil nárok, prípadne na ktorú mu nárok nevznikol,
- h) sumu odstupného alebo jeho časť, ktorú je zamestnanec povinný vrátiť podľa § 76 ods. 4.

10. Podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zrážok uvedených v odsekoch 1 a 2, môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy, alebo ak povinnosť zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov zamestnanca vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 283/2002 o cestovných náhradách v znení platnom k 31.03.2015, pri zahraničnej pracovnej ceste zamestnancovi patrí za každý kalendárny deň zahraničnej pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom stravné v eurách alebo v cudzej mene. Stravné v cudzej mene je stanovené v závislosti od času trvania zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky v kalendárnom dni, pričom čas trvania zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky je rozdelený na časové pásma

- a) do 6 hodín vrátane,
- b) nad 6 hodín až 12 hodín,
- c) nad 12 hodín.

12. Žalobca sa vo vzťahu k žalovanému v danom štádiu konania domáhal zaplataenia istiny 1.115,72 eur s príslušenstvom, na základe nevyplateného stravného, podľa zákona č. 283/2002 Z.z. v súvislosti s prácou vykonávanou na území Českej republiky a neoprávnene vykonaných zrážok zo mzdy vo výške 140,- eur. Je zrejme, že medzi stranami konania existoval pracovnoprávny vzťah na základe dohody o pracovnej činnosti z 13.01.2015 a žalobca pre spoločnosť O. Z., s.r.o., N., vykonával stavebné práce v Českej republike. Pokiaľ ide o žalovaného, tento bol trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 11.05.2016 č. k. 2T/70/2016 - 743 uznaný vinným, že ako konateľ uvádzanej spoločnosti a ako zamestnávateľ v období od 01.01.2013 až doposiaľ v N., uzatvoril so zamestnancami Dohody o pracovnej činnosti (okrem iných aj so žalobcom), v ktorých sú uvedené rôzne rozsahy pracovného času, zamestnancov vysielal na turnusový výkon práce iba do Českej republiky s časovým fondom od 8 hodín do 12 hodín denne, ale Sociálnej poisťovni zasielal nepravdivé mesačné výkazy poistného a príspevkov a taktiež aj príslušným zdravotným poisťovniam zasielal nepravdivé výkazy preddavkov na poistné, na verejné zdravotné poistenie za príslušné kalendárne mesiace, v ktorých uvádzal hrubo skresľujúce údaje v rozpore s ustanoveniami, okrem iného, Zákonníka práce, zákona o sociálnom poistení, zákona o zdravotnom poistení, zákona o poisťovníctve, v úmysle zabezpečiť sebe neoprávnené výhody a v úmysle, aby sa vyhol odvádzaniu správnej výšky odvodov sociálneho a zdravotného poistenia, čím spáchal zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.02.2017.

13. Žalovaný nepoprel, že žalobca v rozhodnom období mesiacov január až marec 2015 vykonával v Českej republike stavebné práce pre spoločnosť O., s. r. o., so sídlom v N., v rozsahu 39 dní, v dôsledku čoho mu vznikol nárok na stravné 600,- Kč za každý odpracovaný kalendárny deň. Náhrada stravného patrí žalobcovi aj za jeden deň cesty do miesta výkonu práce v mesiaci, spolu za 42 dní a za toto obdobie aj žalobca v priebehu konania ním uplatnený nárok vyčíslil písomným podaním z 03.06.2018 (č. l. 105). Podľa vtedy platného kurzu (1,- euro = 25,827 Kč) za 42 odpracovaných dní v Českej republike (vrátane cesty 1x v mesiaci), súd prvej inštancie správne priznával žalobcovi stravné v celkovej výške 975,72 eur.

14. Pokiaľ ide o žiadané zrážky zo mzdy žalobcu vykonané žalovaným v marci 2015 v rozsahu po 80,- eur a 60,- eur, je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 131 Zákonníka práce sú zakotvené princípy vykonávania zrážok zo mzdy zamestnanca, keď Zákonník práce pozná pojem prednostných zrážok zo mzdy, ktoré sú vykonávané povinne. Prednostné zrážky zo mzdy sú definované v ods. 1 tohto ustanovenia. Po vykonaní prednostných zrážok sa zo mzdy zamestnanca môžu zraziť bez jeho súhlasu len druhy zrážok taxatívne vymenované v ods. 2 tohto ustanovenia. Na vykonanie iných než prednostných zrážok podľa ods. 1 a zrážok vykonateľných bez jeho súhlasu podľa ods. 2, je potrebná právna úprava podľa osobitného predpisu alebo sa vyžaduje dohoda medzi zamestnávateľom a zamestnancom.

15. Je zrejmé, že v tejto súvislosti nešlo ani o jeden z prípadov predpokladaných citovaným ust. § 131 Zákonníka práce, ktorý by odôvodňoval namietaný postup žalovaného. Súd prvej inštancie správne akcentoval, že takéto konanie žalovaného bolo v rozpore s už spomínaným zákonným ustanovením a dôvodne vyhovel žalobe aj v časti o zaplatenie istiny 140,- eur.

16. Za situácie, že správne je rozhodnutie aj o trovách konania strán sporu, odvolací súd s poukazom na uvádzané dôvody rozsudok v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

17. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalobcovi v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).